

Thành Quả Trong Gia Đình

Vai Trò Người Làm Cha bởi Derek Prince

Thành quả là một từ khóa của nền văn minh phương Tây. Do môi trường sống và cách giáo dục, chúng ta liên tục được thúc đẩy phải tìm kiếm thành quả trong mọi lĩnh vực—trong nghề nghiệp, thể thao, chính trị, cũng như trong đời sống cá nhân. Đó là động lực chi phối mọi điều. Tuy nhiên, thành quả trong mắt Đức Chúa Trời thường được đo lường bằng một tiêu chuẩn hoàn toàn khác với tiêu chuẩn của chúng ta. Đức Chúa Trời đã dạy tôi điều này một cách rất cá nhân. Tôi từng nghe một người bạn đồng công định nghĩa từ chuyên gia là “một người đàn ông đi xa nhà với một chiếc ca táp”. Vì tôi thường xuyên đi đây đó và lúc nào cũng mang theo chiếc ca táp của mình, theo tiêu chuẩn đó, tôi cũng là một chuyên gia.

Tuy nhiên, trong một lần tôi đang suy ngẫm về điều này, Chúa đã phán với tâm linh tôi rằng: “Con có thể đi khắp thế giới với ca táp của mình, giảng dạy cho hàng ngàn người và khiến họ tuân đến bàn thờ sau khi con kết thúc, nhưng nếu

nhà con không được sắp xếp trật tự—trong mắt Ta, con vẫn là một người thất bại.” Vì khao khát lớn lao muốn trở nên thành công trong mắt Đức Chúa Trời, tôi đã ghi khắc lời này vào lòng. Kết quả là, tôi được mở ra một sự hiểu biết mới về đời sống gia đình và trách nhiệm làm cha mẹ.

“Thư Các Phụ Lão...”

Trong 1 Giăng 2:13, sứ đồ nói: “Thư các phụ lão...” Hãy để tôi cũng làm như vậy. Tôi muốn nói thẳng với từng người trong các bạn là những người làm cha: Bạn có thể thành công trong mọi lĩnh vực khác của cuộc sống, nhưng nếu bạn thất bại trong vai trò làm cha, thì trong mắt Đức Chúa Trời, bạn đã thất bại trong cuộc đời.

Trong Ê-phê-sô 6:4, Phao-lô tóm lược trong một câu trách nhiệm chính yếu của người làm cha:

“Hỡi những người làm cha, đừng làm cho con cái mình tức giận, nhưng hãy nuôi nấng chúng trong kỷ luật và sự khuyên dạy của Chúa.”

Trong Cô-lô-se 3:21, Phao-lô lặp lại lời cảnh báo ban đầu: “Hỡi những người làm cha, đừng chọc giận con cái mình,” và thêm rằng, “e chúng nản lòng chẳng.” Dĩ nhiên, các bà mẹ đóng vai trò mật thiết trong việc chăm sóc và nuôi dạy

con cái. Tuy nhiên, trách nhiệm chính vẫn thuộc về người cha.

Một người cha có hai trách nhiệm đối với con cái mình: thứ nhất là giao tiếp, thứ hai là giáo dục. Thứ tự này rất quan trọng. Nếu các kênh giao tiếp giữa cha và con không được duy trì thông suốt, thì người cha sẽ gặp khó khăn trong việc giáo dục con. Việc người cha chỉ đưa ra lời dạy bảo là chưa đủ; đứa trẻ cũng phải sẵn lòng tiếp nhận những lời ấy.

Để duy trì sự giao tiếp, người cha phải cảnh giác với hai thái độ trái ngược ở con cái mình: một bên là sự nổi loạn, bên kia là sự nản lòng. Vì vậy, người làm cha cần dành thời gian và sự quan tâm cho từng đứa con. Người làm cha phải nuôi dưỡng mỗi đứa trẻ như một cá nhân riêng biệt. Không có hai đứa trẻ nào trong một gia đình là giống nhau. Kỳ luật có thể mang lại lợi ích cho một đứa trẻ nhưng lại có thể làm tổn thương đứa khác. Một đứa trẻ có thể tiếp nhận sự sửa dạy theo cách mà nếu áp dụng cho đứa khác sẽ chỉ khiến nó nổi loạn thêm.

Thường xuyên tư vấn người trưởng thành, tôi nhận thấy rằng nhiều vấn đề của họ có thể bắt nguồn từ những hoàn cảnh mà người cha—do tức giận, bất công hoặc thờ ơ—đã khiến con mình bị tổn thương.

Gia Đình Là Trung Tâm

Không chỉ Tân Ước mới đặt những trách nhiệm này trên vai người làm cha. Nguyên tắc ấy xuyên suốt toàn bộ Kinh Thánh. Trong mọi thời đại, Đức Chúa Trời đều đã định rằng đời sống thuộc linh của dân Ngài phải được đặt trọng tâm nơi gia đình. Phục Truyền 11:18–21 nói với bậc cha mẹ chúng ta một cách hết sức rõ ràng về điều này:

“Vậy hãy ghi lòng tạc dạ những lời tôi nói với anh em, buộc chúng vào tay làm dấu và đeo lên trán làm hiệu. Hãy dạy dỗ những lời đó cho con cái anh em, và phải nhắc đến khi anh em ngồi trong nhà cũng như lúc ra ngoài đường, khi anh em đi ngủ cũng như lúc thức dậy. Cũng phải viết các lời đó lên khung cửa nhà và trước cổng thành để ngày nào các tảng trời còn che trên đất thì anh em và con cái anh em còn được sống lâu trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho tổ phụ anh em.”

Đức Chúa Trời giao cho chúng ta, với tư cách là cha mẹ, trách nhiệm dạy dỗ lời Ngài và đường lối Ngài cho con cái

mình ngay tại gia đình. Trách nhiệm này không thể chuyển giao cho bất kỳ tổ chức tôn giáo đặc biệt nào—dù là đền thờ, hội thánh hay trường Chủ Nhật. Cũng không thể giao phó cho bất kỳ chuyên gia nào—như thầy tế lễ, mục sư hay giáo viên trường Chủ Nhật. Là cha mẹ, chúng ta phải dạy dỗ con cái mình tại nhà trong lời và đường lối của Đức Chúa Trời.

Đây không chỉ đơn thuần là vấn đề thiết lập một “bàn thờ gia đình” hay tổ chức “giờ tĩnh nguyện chung.” Để đạt hiệu quả, sự dạy dỗ và kỷ luật thuộc linh phải được duy trì liên tục. Đức Chúa Trời phán: “khi anh em đi ngủ cũng như lúc thức dậy”. Điều này bao trùm toàn bộ thời gian chúng ta tỉnh thức. Bốn phận của chúng ta là đan xen sự dạy dỗ Lời Chúa vào mọi sinh hoạt hằng ngày trong đời sống gia đình.

Tiến sĩ V. Raymond Edman quá cố, nguyên là hiệu trưởng của Đại học Wheaton, từng viết: “Khi nhìn lại cách tôi đã nuôi dạy các con mình, nếu được làm lại, tôi sẽ dành nhiều thời gian hơn với chúng trong những hoạt động đơn giản, không mang tính tôn giáo.” Ông nhận ra rằng điều mà những đứa con trưởng thành nhớ nhất chính là những khoảnh khắc thân mật, tự nhiên khi cả gia đình ở bên nhau. Sự giao tiếp thực sự với một đứa trẻ không thể đạt được chỉ trong năm phút. Thường thì những điều quan trọng nhất lại được nói ra với con cái vào những lúc ta ít ngờ tới nhất—một cách tự nhiên, không gò bó. Nếu không có những tiếp xúc gần gũi như vậy, thì những điều ấy sẽ chẳng bao giờ được thổ lộ.

Thiên Đàng Trên Đất

Khi suy ngẫm về đoạn Kinh Thánh trong Phục Truyền 11:18–21, trong các bản dịch tiếng Anh King James, tôi bị cuốn hút bởi cụm từ kết thúc: “như những ngày của thiên đàng trên đất.” Chúng ta thường nghe người ta nói một cách hoa mỹ về “thiên đàng trên đất,” nhưng tôi phải thú nhận rằng trước đây tôi không nhận ra cụm từ này xuất phát từ Kinh Thánh. Tôi còn ngạc nhiên hơn nữa khi phát hiện rằng ở đây, điều đó được áp dụng cho đời sống gia đình của dân sự Đức Chúa Trời. Có bao nhiêu gia đình Cơ Đốc ngày nay có thể được mô tả một cách chính xác như thiên đàng trên đất?

Tuy nhiên, đây thật sự là mục đích của Đức Chúa Trời. Ngài mong muốn mỗi gia đình trở thành một hình ảnh sống động về bản chất của thiên đàng trên đất, tái hiện qua thời gian mối quan hệ yêu thương đời đời giữa các Ngôi trong Ba Ngôi Đức Chúa Trời—Cha, Con và Đức Thánh Linh.

Chúng ta thường cho rằng đời sống gia đình bắt đầu với loài người, nhưng thực ra không phải như vậy. Trong Giăng 14:2, Chúa Giê-xu phán: “Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở.” Từ “nhà” trong Kinh Thánh mang ý nghĩa sâu xa hơn một công

trình vật chất hữu hình; nó được dùng để mô tả cả một gia đình dưới quyền lãnh đạo của người cha. Đó không chỉ là một vài người sống chung dưới một mái nhà. Đức Chúa Trời luôn có một ý nghĩa phong phú hơn nhiều, một ý nghĩa gắn liền với chính bản chất của Đức Chúa Trời Ba Ngôi.

Vai Trò Làm Cha, Quyền Lãnh Đạo, Sự Tương Giao

Mối quan hệ giữa các Ngôi trong Ba Ngôi Đức Chúa Trời trên thiên đàng là mật thiết, bao hàm ba phương diện đời đời. Đây chính là ba phương diện mà Đức Chúa Trời mong muốn được thể hiện trong gia đình chúng ta trên đất.

Điều thứ nhất là vai trò làm cha

Đức Chúa Trời là Cha, từ trước đến nay vẫn luôn là Cha của Chúa Giê-xu Christ, và Đấng Christ cũng luôn là Con của Ngài. Trong Ê-phê-sô 3:14-15, Phao-lô nói: “Vì lý do này, tôi quỳ gối trước mặt Cha; nhờ Ngài mà mọi gia đình trên trời, dưới đất được đặt tên.”

Từ Hy Lạp được dịch là “gia đình” ở đây là patria, xuất phát trực tiếp từ từ pater, nghĩa là “cha”. Bản New King James Version dịch là “gia đình,” nhưng bản dịch J. B. Phillips lại dùng từ “vai trò làm cha”, điều này phản ánh trung thực hơn ý nghĩa của tiếng Hy Lạp. Đoạn Kinh Thánh này cho chúng ta thấy không chỉ rằng Đức Chúa Trời là Cha của Đấng Christ, mà rằng chức vị làm cha trên toàn cõi đất đều bắt nguồn từ và được thiết lập dựa trên khuôn mẫu của chức vị mà Đức Chúa Trời là Cha nắm giữ trong Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Mọi vai trò làm cha đều là sự phản chiếu bản chất của Đức Chúa Trời là Cha.

Khía cạnh đời đời thứ hai trong mối quan hệ bên trong Ba Ngôi Đức Chúa Trời là quyền lãnh đạo

Trong 1 Cô-rinh-tô 11:3, Phao-lô nói: “Dù vậy, tôi muốn anh em hiểu rằng: Đấng Christ là đầu của người nam, người nam là đầu của người nữ [người vợ], và Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ.” Trong trật tự của vũ trụ, chúng ta thấy rằng quyền làm đầu của Cha đối với Đấng Christ là đời đời—điều này luôn như vậy.

Khía cạnh đời đời thứ ba trong mối quan hệ giữa các ngôi trong Đức Chúa Trời là sự tương giao

Trong Giăng 1:1, chúng ta thấy rằng Đấng Christ (Ngôi Lời) được mô tả là ban đầu “ở với [tiếng Hy Lạp: pros] Đức Chúa

Trời [Đức Chúa Cha].” Từ Hy Lạp này có nghĩa là “hướng về” hoặc “đối diện với.” Giăng 1:18 cho biết Đấng Christ “ở trong lòng Cha.” Điều này vẽ nên một bức tranh tuyệt đẹp về tình yêu và sự vui thỏa lẫn nhau giữa Cha và Con, được duy trì liên tục bởi Đức Thánh Linh. Thật vậy, có người đã mô tả Đức Thánh Linh là “mối quan hệ yêu thương giữa Cha và Con.”

Qua Tin Lành và bởi Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời mong muốn đem sự thông công thiêng liêng này vào trong đời sống chúng ta trên đất—đặc biệt là vào trong gia đình chúng ta. Trong 1 Giăng 1:3, sứ đồ trình bày với chúng ta lời mời gọi của Đức Chúa Trời để cùng chia sẻ sự thông công đời đời của thiên đàng:

“Chúng tôi lấy điều đã thấy, đã nghe mà công bố cho anh em để anh em có được sự tương giao với chúng tôi; còn chúng tôi vẫn có sự tương giao với Đức Chúa Cha, và với Con Ngài là Đức Chúa Giê-xu Christ.”

Chúng ta thấy rằng thiên đàng đã thiết lập hình mẫu đời đời cho một gia đình, và trong hình mẫu này có ba khía cạnh chính của mối quan hệ: vai trò làm cha, quyền lãnh đạo và sự tương giao. Nếu gia đình chúng ta trên đất muốn thực hiện được mục đích của Đức Chúa Trời và có được thành quả, thì nhất thiết phải tái hiện ba mối quan hệ này.

Trong xã hội chúng ta, người vợ thường được gọi là “người xây dựng tổ ấm.” Tuy nhiên, điều này chỉ đúng ở một mức độ thứ yếu. Theo trật tự của Đức Chúa Trời, người nam mới là người xây dựng tổ ấm chính yếu—bởi vì chính người nam sẽ định hình ngôi nhà trở thành điều mà nó sẽ trở nên. Người cha là chìa khóa cho việc thiết lập gia đình. Chính trên vai người cha mà Đức Chúa Trời đã đặt cả trách nhiệm lẫn thẩm quyền để xây dựng một mái ấm đáp ứng ý định của Cha Thiên Thượng đầy yêu thương. Khi người nam đứng vào vị trí đúng đắn của mình, thì người nữ cũng sẽ đứng bên cạnh người nam như là “người giúp đỡ” (Sáng Thế 2:20).

Chuỗi Mệnh Lệnh Thẩm Quyền

Chúng ta có thể bắt đầu nhận thấy rằng mối quan hệ giữa vợ và chồng mang một tầm quan trọng vượt thời gian, vì nó là hình ảnh của mối quan hệ đời đời giữa Cha và Đấng Christ. Quay lại 1 Cô-rinh-tô 11:3, chúng ta thấy có một chuỗi thẩm quyền rất rõ ràng bắt nguồn từ Đức Chúa Trời và được mở rộng vào trong gia đình. Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ, Đấng Christ là đầu của người nam hay người chồng, người chồng là đầu của người nữ hay người vợ. Mọi thẩm quyền cuối cùng đều xuất phát từ Cha và phụ thuộc vào việc giữ đúng vị trí trong chuỗi thẩm quyền dẫn

về Ngài. Đấng Christ có thẩm quyền vì Ngài vâng phục Cha; người chồng có thẩm quyền vì người chồng vâng phục Đấng Christ; người vợ có thẩm quyền vì người vợ vâng phục chồng mình.

Một viên đội trưởng La Mã khôn ngoan có một người đầy tớ bị bệnh đã đến với Chúa Giê-xu để xin Ngài chữa lành cho đầy tớ mình. Vì đã quan sát đời sống và các phép lạ của Chúa Giê-xu, ông tự giới thiệu rằng: "Vì chính tôi cũng ở dưới quyền người khác, tôi cũng có quân lính dưới quyền tôi" (Lu-ca 7:8). Ông không nói, như một số người trong chúng ta có thể đã làm, rằng: "Tôi có quyền!" Không, ông nhận biết rằng quyền hạn ông có trên những người lính dưới quyền mình là dựa trên thực tế rằng chính ông cũng ở dưới quyền. Là một sĩ quan La Mã, ông là một mắt xích trong chuỗi mệnh lệnh kéo dài đến tận hoàng đế. Vì vậy, bất cứ ai

từ chối vâng phục mệnh lệnh của viên đội trưởng thì thực chất là đang khước từ quyền uy của hoàng đế.

Khi tự giới thiệu mình với Chúa Giê-xu, viên đội trưởng nói: "Tôi cũng ở dưới quyền người khác." Tại sao ông lại dùng từ "cũng"? Bởi vì ông đang so sánh chính mình với Chúa Giê-xu. Ông nhận ra nguyên tắc giống như đã áp dụng trong quyền chỉ huy quân sự của ông cũng được áp dụng trong chức vụ thuộc linh của Chúa Giê-xu. Chúa Giê-xu cũng là "một người ở dưới quyền." Cũng như quyền hạn của viên đội trưởng dựa trên mối quan hệ của ông với hoàng đế, quyền năng của Chúa Giê-xu cũng dựa trên sự vâng phục trọn vẹn của Ngài đối với Cha. Nguyên tắc này được áp dụng trong mọi lĩnh vực: để có thẩm quyền, chúng ta phải ở dưới thẩm quyền.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L056-100-VIE

Cập nhật lần cuối: 17 Aug 2026

Trang web: Derekprince.com/vi/resources

"Từ khóa: nhận diện. Khi Chúa Giêsu chết, tôi chết. Khi Ngài bị chôn vùi, tôi cũng bị chôn vùi. Khi Ngài sống lại, tôi sống lại. Tin điều đó, tôi nhận được sự công bình qua đức tin từ Chúa."

Derek Prince

Derekprince.com/vi/resources